

Foranstaltninger kan jo ikke afskaffes med eet Slag.

Med Hensyn til Statsbanetaksterne sagde den højtærede Minister, at vort Tilbud og det konservative Folkepartis Tilbud om at give i hvert Tilfælde 5 Mill. Kr. mere paa Statsbanetaksterne betød ikke noget, for vi havde disse strenge og ubønhørlige Flertalspartier her i Salen, som ikke paa nogen Maade vilde høre Tale derom. Men Forholdet er, som enhver ved, det rent omvendte. Der er, saa lydige og følgagtige som Flertalspartierne ved enhver Lejlighed er overfor den højtærede Regering, slet ikke Tvivl om, at hvis Regeringen havde forlangt — den havde ikke en Gang behøvet at gøre det, med nogen særlig bøs Mine, den kunde ganske simpelt have udtalt Ønsket derom — at faa Jernbanetaksterne saa og saa meget mere forhøjet, saa havde den faaet tilstrækkeligt Følge. Nej, Ansvarret her ligger hos Regeringen og kun hos den.

Med Hensyn til Skatternes Udbytte kan jeg ikke komme ind paa en nærmere Redegørelse for Rigtigheden af det, jeg fremførte, udover det, jeg sagde i min første Tale; det vilde føre alt for vidt, og det vilde desuden heller ikke forekomme mig at være særdeles frugtbringende, da det jo ikke er derom, Striden staar mellem Finansministeren og os.

Med Hensyn til Ølskatten glæder det mig, at Finansministeren altsaa vil kunne forhandle om Lempelser vedrørende det alkoholsvage Øl, saaledes som jeg har ønsket.

Angaaende Forslaget om Ejendomsskylden sagde Finansministeren, at han maatte holde paa denne stærkere Forøgelse af Antallet af Overskyldraadets Medlemmer, en stærkere Forøgelse end den, Overskyldraadet selv har ønsket. Ja, hvis den højtærede Finansminister vil læse mine Udtalelser igennem, vil han se, at det, jeg sagde, var, at vi har ingen Grunde faaet fra Finansministeren for, at han fra-viger Overskyldraadets Forslag og kommer med denne Forøgelse. Nu har vi i Dag hørt en Række Motiver fra Finansministerens Side, og disse Motiver kan vi over-veje i Udvalget. Jeg sagde kun dette, at saa længe vi ikke havde nogen som helst Motivering derfor, maatte vi ganske naturligt holde paa Overskyldraadets Forslag; men den højtærede Finansministers nye Grunde skal blive taget under Overvejelse.

Hvad Ejendomsskylden angaar, vil Ministeren nok erindre, at jeg stemte i Fjor imod denne Forhøjelse fra først til sidst. Naar det alligevel lykkedes Ministeren at føre den igennem, laa det i en ejendommelig

Kombination, som jeg ikke her skal komme nærmere ind paa. Det laa i, at vore Partifæller i Landstinget, største Delen af dem i hvert Tilfælde, havde stillet som Betingelse eller rettere havde sagt, at hvis Ministeren vilde gaa ind paa Jernbanetaksternes Forhøjelse og paa forskellige Skatteforslag, som han i Foraaret 1917 modsatte sig, ja, saa kunde man være tilbøjelig til at acceptere Ejendomsskyldens Forhøjelse. Saadan er den historiske Sammenhæng i denne Sag, og da Ministeren saa bøjede sig for vort Partis Ønske, som ogsaa var et Ønske fra min Side for øvrigt, ansaa disse Medlemmer i Landstinget sig bundne paa dette Punkt. Jeg havde imidlertid ikke nogen saadan Grund dertil og stemte imod til det sidste i Forbindelse med adskillige Medlemmer her i Salen. Men det er for saa vidt overflødigt at opfriske disse gamle Skader, som jeg har sagt, at vi i Betragtning af Udsættelsen af Ejendomsskyldvurderingen for vort Vedkommende skal være villige til at forlænge den nugældende Lov, altsaa en Afgift af 1,65 p. m.; men den stærke yderligere Forhøjelse er det, vi modsætter os, og jeg forstaar slet ikke de Grunde, som det ærede Medlem fra Fredensborg (Moesgaard-Kjeldsen) anførte, og som den højtærede Minister ogsaa var noget inde paa, at vi skulde gøre det for Jordværdiprincippets Skyld. Er der noget, der er stik imod Jordværdiprincippet, er det jo den ekstraordinære Ejendomsskyldlov, som man her vil gennemføre. Det blev da for øvrigt ogsaa erkendt fra alle Sider, at naar der endelig er Tale om at fastholde Princippet om lige Skat paa lige Jord, saa kan der ikke tænkes en krassere Fra-vigelse derfra end denne ekstraordinære Undtagelsesbestemmelse, der siger, at alt det, der er under 10 000 Kr., ja, faktisk alt det, der er under 12 000 Kr., bliver fri for Skat. Ejendomsskylden er ikke en Jordskyld, og dette, at vi af Kærlighed til Jordværdiprincippet skulde gaa med til omtrent den tredobbelte Ejendomsskyld — som fra alle Sider indrømmes at være meget ufuldkommen; ikke mindst det ærede Medlem fra Fredensborg har mange Gange fremhævet det —, det er dog et overmaade bagvendt Argument. Nej, saa er vort Standpunkt meget lettere forstaaeligt. Vi siger: Ejendomsskylden egner sig ikke til Krigsskat, og der er ingen, der har kunnet modbevise dette. Det kan gerne være, ja, det er sikkert, at Jordpriserne er steget under Krigen; men det udtrykker endnu aldeles intet om de vedkommendes Skatteevne. Skatteevnen afhænger af Formuen